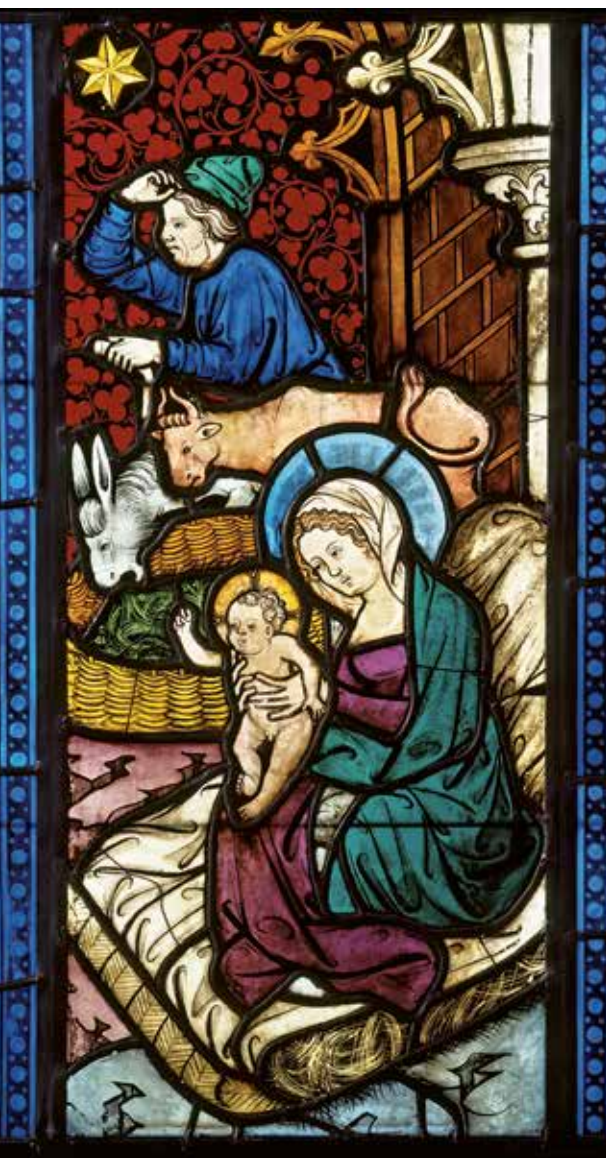

Veni, veni Emmanuel!

Háromkirályok imádása
cca. 1390 – Metropolitan Múzeum

Adventi tűz

Az adventi liturgikus időszak szolgálatot tesz nekünk, mert tudatosítani akarja velünk, hogy köztes időben telnek földi életünk napjai. Az egyik parttól már elindultunk, hogy átkeljünk a túlsó partra, de oda még nem érkeztünk meg. Ezt az állapotunkat Dom Helder Camara úgy fogalmazta meg, hogy „*már halljuk a zeneszót, de még nem vagyunk a mennyei lakoma termében*”. Egészen bizonyosak lehetünk, hogy teljes a megváltásunk és Isten soha véget nem érő szeretetében ágyazottan telik az életünk. Ettől a szeretettől semmi és senki sem szakíthat el minket (vö. Róm 8). Amit Jézus Krisztusban ajándékba kaptunk mennyei Atyánktól, nem tüntethető el ebből a világból. Célba azonban még nem értünk, tapasztaltuk és tapasztaljuk a lelki sötétség ínségét, hiszen még nem árad el rajtunk teljesen a menyegzős lakoma termékének fogyhatatlan világossága. Még oly sok minden kibékítetlen bennünk és körülöttünk; Isten uralma szeretetben oly sokaknak még nem nyilvánvaló; vágyakozásunk az el nem múló isteni életre még nem teljesült be végérvényesen.

Adventben tehát köztes időben élünk: az Úr történelmi eljövételére való hálás visszaemlékezés és a második, dicsőséges eljövételre irányuló mélységes vágyakozás beteljesülése között. Jézus Krisztus újra eljön hozzánk. Az égi lakoma termékének sarkig kitárult ajtaján már árad felénk hívogatóan az enyészhetetlen világosság. Szenvedélyesen várakozunk arra, hogy Ő jöjjön végre, mi pedig vele együtt ülhessünk a mennyei lakoma asztalánál dicsőséges országában, és hálát adhassunk azért, hogy „*akkor Isten lesz minden mindenben*” (1Kor 15,28).

A hitvalló életünket fenyegető megszokással szembeni ellenállásra és harcra sarkall minket advent és az adventi lelkület. Semmi sem olyan veszélyes számunkra, Krisztusban hívőknek, mint a megszokás ránk telepedő uralma és fogva tartó hatalma. Tapasztalhatjuk, hogy semmi sem olyan veszedelmes ránk és fejlődésünkre nézve, mint embervoltunk szenvedélyes megélésének hiánya, a Jézustól átvett benső tűz kialvása. Ő ennek a benső tűznek az átadásáért és felszításáért jött közénk: „*Azért jöttem, hogy tüzet hozzak a földre. Mi mást akarnék, mint hogy lángra lobbanjon!*” (Lk 12,49).

Ha legyőzöm a bénító, benső növekedést akadályozó megszokás, megszokottság lélekfonnyasztó és -nyomasztó uralmát önmagamban, akkor ragadhat magával az az életre felszabadító adventi megrázkódtatás, amit Izaiás esdeklő imája így szólaltat meg: „*Ó, bárcsak széttépned az egeket és leszállnál! Színed előtt megolvadnának a hegyek, mint ahogy a láng felgyújtja a rőzsét, és ahogy a tűz felforralja a vizet*” (63,19-64,1).

folytatás a 2. oldalon ►

Katolikus keresztény hitünkben őszintén és dinamikus vágyakozunk arra, hogy Jézus növekedjen bennünk és általa Isten embermentő szeretetben megvalósuló uralma a családban, az egyházban és a közéletben. Ennek a növekedésnek az érdekében akarja az adventi időszak sajátos lelkületével és vallási gyakorlataival felszítani a benső tüzet lelkünkben és közösségeinkben. Ez az Isten utáni égő vágyakozás tisztít meg minket a középszerűségtől, és ennek a vágyakozásnak a tüze felébreszti felelősségünket a világért, amelyet – szűkebb-tágabb környezetünkre lebontva – áthathatunk Krisztus evangéliumával. Ennek elérése érdekében idézzük fel a II. Vatikáni zsinat buzdítását, amely érvényességéből semmit sem veszített. A keresztények, „*akik mind a földi, mind a mennyi országnak polgárai, igyekezzenek becsülettel teljesíteni földi kötelességeiket, mégpedig az evangélium lelkületétől vezérelve. Eltérnek az igazságtól azok, akik tudván, hogy nincs itt maradandó városunk, hanem a jövődőt keressük, úgy vélik, ezért elhanyagolhatják a földi kötelességeiket, és nem veszik figyelembe, hogy épp a hit fokozza a kötelezettséget kinek-kinek a hivatása szerint. De nem kevésbé tévednek azok, akik úgy gondolják, hogy úgy elmerülhetnek a földi teendőikben,*

mintha azok egészen idegenek volnának a vallási élettől, melyről azt gondolják, hogy pusztán istentiszteleti cselekményekből és bizonyos erkölcsi kötelességek teljesítéséből áll. A vallott hit és a mindennapi élet közötti, sokaknál tapasztalható hasadást korunk súlyos tévedései közé kell számítani. E botrányt már az ó szövegségben szenvedélyes szavakkal korholták a próféták, s még inkább az új szövegségben maga Jézus Krisztus súlyos büntetésekkel fenyegette. Nem szabad tehát álnokul szembeállítani a hivatásbeli és társadalmi tevékenységet a vallásos élettel. Az a keresztény, aki elhanyagolja földi feladatait, valójában embertársaival, sőt magával Istennel szemben fönnálló kötelességeit hanyagolja el, és veszélyezteti örök üdvösségét.”

Az adventi időszak célkitűzésének megfelelő megélése jelenti a visszatérést advent tiszta forrásához: a népek várakozásának hosszú adventje után, amely Izrael Messiásának eljövételéhez fűzött reményeiben kifejezést nyert, a Megváltó történelmi (a megtestesülésben), kegyelmi és világvégi eljövetele. Az adventi szent időben Isten gazdagabban árasztja ránk kegyelmét. Éljük vele jól, használjuk fel tartalmasan és mélyüljünk el benne, hogy elnyerjük „*a dicsőség hervadatlan koszorúját*” (1Pt 5,4). 🙏

Krakomperger Zoltán

A hit világa

Az Istenbe vetett hitünkre mindig figyelni kell azért, hogy vezessen bennünket a teljességre. Isten meghallott szavára a ráhagyatkozásunkkal, az isteni igazságra engedelmisségünkkel válaszolunk, hiszen ennek igazságát maga Isten szavatolja. És a válaszadásunkban szabad döntés van. Többször és több helyen szólt az Úr Ábrahámhoz, és ő megismerve szavát, hívását, hűséggel válaszolt neki. Így lett a hit atyja és az Úr barátja. Az új szövetségben Szűz Mária hite példaértékű az Úrra való ráhagyatkozás és a szolgálat révén. Nem szabad szégyellni a hitben való enge-

delmességet, hiszen bízhatunk abban, akitől mindent kaptunk. Rá kell hagyatkozni, mert erő és világosság árad ebből a személyes kapcsolatból. A hit révén az Úr munkatársává válunk, és az Ő ügyének szolgálata örömmel tölti el szívünket.

Az igaz a hitből él, mert az Úrra való ráhagyatkozás lételemévé válik az embernek. Az istenhit felemeli az embert ebből a világból abba, ahol boldogságot kapnak jutalmul, akik nem látnak, mégis hisznek. A hitnek ez is egyik gyümölcse. A hitnek személyes jellegűnek kell lenni, mert csak így vonzó és kisugárzó. A szó, a

tett, a magatartás jelezze, kihez tartozunk! Ez is mutatja, ki a mi barátunk. A hitnek ez a jellege az Úrral való személyes kapcsolatból fakad. Közösségi jellegűvé is kell formálni hitünket. Nemcsak hiszek, hanem hiszünk, mert emberi kapcsolatainkból is kapunk motivációt vagy nehézséget.

Áldott ajándéka életünknek, ha igazhitűek és hasonló lelkivilágúak kísérek bennünket. Az istenhitünknek is van ajándékjellege. Ezt fel kell ismerni, el kell fogadni, és ez a kincs is kötelez bennünket az Úr iránti hálára. Fontos tudatosítani és megszilárdítani, hogy hittel járhatunk az Úr kedvében. Ez is a hit gyümölcse, és örömmel tartja szemét ragaszkodó gyermekein az Úr.

Láthatjuk azt is, hogy az élő hitből cselekedet, mégpedig jócselekedet fakad. Halott az a hit, amely nem cselekedetből nyeri bizonyosságát. Ez is azt mutatja, hogy a hit a szeretetben teljeseedik és virágzik ki, hoz jó gyümölcsöt. Lényeges tartozéka hitünknek, hogy a hit halásból ered, hallani kell az ígérőt, az isteni szóról, amely elhangzik napkeltétől napnyugtáig. Az Isten ígéjének meghallására legyen nyitott a szívünk! Sajnos, a mai világ információs dömpingje elnyomja ezt a jó hírt. Az élet bizonyítja azt is, hogy aki Jézus Krisztusban hisz, az nem vall szégyent és üdvözü. Olyan út ez, amelyen nem kell visszafordulni, és ha keskeny is az út, de a jövőt mutatja. Mi nem szorongva tekintünk az eljövendő időkre, mert ott is az Úr jóságos szeretete élte bennünket. A megélt hitből öröm fakad, mert az Úr közelsége, jelenléte felvidítja szívünket, és ez a legfőbb örömünk, hogy velünk az Úr. A hit az Úr természetfeletti ajándéka, kegyelem, amely által az Úr lehajol hozzánk, keres, szólít és segítségünkre van a földi életben. Jézus tanításából tudjuk, hogy szükséges a hit az üdvösséghez.

Szükséges, hogy a hitünk állhatatos legyen, azaz maradandó: jó- és balsorsban is segítsen bennünket és hazasegítsen. Mivel a hit az ember válasza az Isten szavára, ezért akkor őrizzük, ha éljük, tápláljuk, és nem engedjük, hogy elszürküljön, vagy elgyengüljön. El kell jutni arra a szintre, amit Szt. Pál ír: „Tudom, kinek hittem” (2Tim 1,12).

A meggyőződés, a tapasztalat érleli a hitet. Az is sokaknak fogódzó, hogy a hit megment a kétségbeeséstől. Jöhet bármilyen szenvedés, üldözés, az Úr ott is velünk van, hiszen az Istent szeretőknek minden a javukra válik. A hit világának megélése kapcsán küzdeni kell a megszokás ellen. Magától nem megy semmi, így az istenkapcsolat ápolása ránk is tartozik, nemcsak a jó Istenre.

A hitnek négy szakasza van Jálícs Ferenc szerint. A hitnek is van gyerekkora, a kezdő szakasz, amikor az illető utánozza a látott és hallott dolgokat. Megszokásból végzi, de már érinti a lelkiismeretet, mert a helyes és jó örömmel tölti el, a rossz pedig bántja, és még sírásra is fakad miatta.

A hit második szakasza a serdülőkor, amikor már lázad a tekintély ellen és önálló akar lenni, de ehhez még nincs elég bátorsága és tapasztalata.

A hit felnőtt korában az ember már önállóan éli hitét, tudatos és személyes ennek végzésében.

A negyedik szakasz az érettség, mert akkor is hű marad az Úrhoz, ha jönnek a gondok, szenvedések. Az élet negatív dolgai nem okoznak törést istenkapcsolatában.

A hitnek a gyümölcsei – már fentebb is említettem – jelzik az Úr jelenlétét. Ilyenek: öröm, béke, türelem, jószívűség, alázat, megbocsátás, bizalom és szeretet. A hitünket azonban táplálni és erősíteni is kell. Vigyázni és kerülni kell olvasott és látott dolgokban azt, ami gyengítene az Úrral való kapcsolatot. Kerülni kell a bűnt és a mulasztásokat. Kérjük imáinkban a hit kegyelmét! Lelkünkben merjük többször is felindítani, hogy hiszünk a Szentháromságban! Tudatosan keresni kell a Szentírásban a hit világára való utalásokat. A Credo legyen útítársunk! Épüljünk a vértanúk és hitvallók példáján!

A hitet sosem szabad megtagadni, de nem kell útonútfélén bizonygatni, hogy hiszünk, mert az is hitvallás, ha látják, hogy szentségekhez járulunk. Szegénynek drága kincs a hit, ahogy tanítja Arany János is, mert tűrni és remélni megtanít. Semmiféle világi hatalom nem képes elvenni a hitünket. A halálra is hittel kell tekinteni, mert ennek fényével látunk túl a függönyön.

Mivel élő dolog a hit és ajándék, ezért rá kell figyelni. Ugyanis nem élhetünk a tegnapi hitünkből, mert kopik, romlik, ha nem tápláljuk, ha nem törődünk vele.

Mindezt azért írtam, mert hátha lesznek, akik ezt elolvasva megöntözik hitük fonnyadó hajtását. Azért is írtam még ezeket, hogy örüljünk az Istenbe vetett hitünknek.

Orosz Lőrinc, ny. plébános

Géczy Mária Erzsébet nővér Dóczy Gedeon-díjas

Debrecen Dóczy Gedeon-díja a köznevelés területén végzett kimagasló, elhivatott oktatói, pedagógiai, nevelői, vezetői munka, vagy az ahhoz kapcsolódó, azt segítő, kiemelkedő tevékenység, valamint életmű elismeréseként adományozható.

Géczy Mária Erzsébet a Boldogasszony Iskolanővérek Rendjének 1977-től örökfogadalmas tagja. Középiskolai tanulmányait a debreceni Svetits Intézetben végezte. Magyar-latin szakos középiskolai tanári és hitoktatói végzettségének megszerzése után 1970-től alma materében kezdte meg pedagógusi pályáját.

A latin nyelv színvonalas oktatása mellett szívügyének tekintette, hogy a római katolikus egyház liturgikus zenéi kincsét és a kodályi hagyományokat megismertesse és megszerettesse tanítványaival.

A Svetits Intézet karnagyaként mind hazai, mind nagy sikerű külföldi fellépések alkalmával tett tanúságot diákjaival együtt a debreceni római katolikus közösség élő hitéről. 1992-ben kapott megbízást az intézet vezetésére. Irányításával indult el a Svetits óvoda, valamint az általános iskola működése. 2007-től – néhány évnyi budapesti szolgálat után – már nyugdíjasként vesz részt a fiatalok nevelésében, a csökkentlátók otthonában élő idősök pasztorációjában, egykori diákjainak, kollégáinak lelki támogatásában. Örömmel vállal kántori feladatokat, készséggel bocsátja rendelkezésre latin nyelvtanári és fordítói tudását minden segítségkérőnek.

Dehir.hu

Forrás: <https://www.dehir.hu/debrecen/buszke-lehet-rajuk-debrecen-oket-dijazta-a-varos-a-nemzeti-unnepunkon-videokkal/2023/10/23/>

Fenomenális élményem!

A virágkarnevál hetében egy nagyszabású eseménnyel nyitották meg az új helyen (Piac u. 81. szám alatt) a Partium Házat. Az erdélyi festő, Véső Ágoston 70 év képeiből című retrospektív (viszszatekintő) tárlatán a legendás nagybányai festőiskola utolsó élő alakjának képeit csodálhattam meg. A művész július havának utolsó napjaiban lett 92 éves. Megható volt számomra, hogy éltés kora ellenére – vidáman, humorosan, mosolygósan – ellátogatott közénk. Lelkemet úgy simogatta ez az esemény, mint anno, amikor kerékpároztam s a lány szellő és a meleg fuvalat simogatva átölelte a testemet.

A megnyitón Papp László polgármester valamint Szabó Pál Csaba, a Magyar Házak hálózati ügyvezetője mondtak köszöntőt. A kiállítást Latorcai Csaba miniszterhelyettes és a művész igazi, önzetlen barátja, Szakács Imre festőművész nyitották meg. Együttlétünket varázslatos műsor színesítette. Kuczmog Klaudia

szoprán és Antoni Norbert bariton énekesek előadásában elhangzott Schubert: Ave Maria. Az operaénekeseket Ács János, a színház karmestere kísérte zongorán. A férfi-énekes részéről hallhattuk még Erkel: Bánk bán című operájából a Hazám, hazám áriát, és az énekesnő részéről: a Csitári hegyek alatt című népdalt. Az ünnepi programból a próza sem hiányzott. Szócs Géza terjedelmes versét, a Feltámadást Vranycz Artúr színművész olvasta fel.

Egy tüneményes élményben volt részem. Áldom az eszem, hogy a rekkenő hőség és a nagy tömeg ellenére is elmentem a megnyitóra. A festmények közül a szívembe rajzolódott a festő egyik mennyei alkotása: a Getsemáni kerti ima.

Istenem, köszönöm!

Antalfy Katinka

Közös családi ima Szentestére

Szinte minden családnak megvannak a megszokott rituáléi, hagyományai, amelyek szerint ünneplik a december 24-i Szentestét. Ezek a szokások akár generációkon keresztül megmaradhatnak, újabb elemek bekerülhetnek, egyes régebbiek pedig elmaradhatnak. Az alábbiakban egy ötletet, mintát adunk azon családok számára, akik szeretnék meghittebbé, bensőségebbé tenni a karácsonyestéjüket.

A családfő kezdi keresztvetéssel, majd imádkozza:

Könyörögjünk! Istenünk, te az emberi természet méltóságát csodálatosan megalkottad és még csodálatosabban megújítottad. Add, kérünk, hogy részesedjünk Fiad istenségében, aki szeretetből magára vette emberi természetünket. Aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön örökké.

Ének:

Mennyből az angyal (1-2. vsz.)

Édesapa: Evangélium Szent

Lukács könyvéből: 2,1-20

(Felolvasás után helyezzük a betlehemet a fenyőfa alá vagy mellé, majd tartsunk 1-2 perces csendet.)

Ének:

Pásztorok, pásztorok...(1-2. vsz.)

Könyörgések

(Családtagok egymás után):

1. Jézus, megköszönjük, hogy testvérünk lettél.

Válasz: Kérünk Téged, hallgass meg minket!

2. Jézus, megköszönjük, hogy egyszerű körülmények között születél.

Válasz: Kérünk Téged, hallgass meg minket!

3. Jézus, köszönjük, hogy megtanítasz bennünket arra: nagyobb boldogság adni, mint kapni.

Válasz: Kérünk Téged, hallgass meg minket!

4. Jézus, add, hogy megtanuljuk Tőled a valódi önzetlen szeretet titkát.

Válasz: Kérünk Téged, hallgass meg minket!

5. Jézus, add, hogy észrevegyük, minden ajándék arra utal, hogy Te magad vagy ajándék az egész emberiség számára.

Válasz: Kérünk Téged, hallgass meg minket!

6. Jézus, add, hogy beteg, szomorú és elhagyatott embertársaink is megtapasztalják a Te szeretetedet és békédet.

Válasz: Kérünk Téged, hallgass meg minket!

Szülő: *Imádkozzunk családuknak élő és elhunyt, jelenlévő és távollévő tagjaiért, hogy lélekből ők is velünk legyenek!*

Mi Atyánk...

Befejező könyörgés (szülő):

Urunk, Jézus Krisztus! Köszönjük, hogy ebben az ünnepi órában együtt emlékezhetünk meg születésnapodról. Őrizd meg bennünk karácsony örömét, hogy amikor ránk nehezedik a hétköznapi gondja, baja, erőt tudjunk meríteni abból, hogy testvérünk lettél és mindig az is maradsz, aki élsz és uralkodol mindörökkön örökké. Ámen.

Befejezzük keresztvetéssel.

Ének: *Dicsőség mennyben az Istennek....*

Megajándékozunk egymást.

Elfogyasztjuk az ünnepi vacsorát.

Szerk.

Hogy nézzünk az év elébe?

*Fogd meg a tavalyi évet,
Galacsinná gyúrd,
Háború, járvány kukába,
Jöjjön jobb és újabb.
Adjon Isten tonna jót
Látható alakban,
Legfőképpen adja meg
Ami láthatatlan.*

*Ne szökjön a magas égi
Gáz és áram ára,
Ki szabadban éjszakázik,
Ne fagyjon kockára.
Ne fulladjon meg a föld,
Szemét-áradatban.
Áradjon, mint bő olaj,
Ami láthatatlan.*

*Adjon Isten kézműves sört,
Sült kacsának combját,
Kevély nagyúr ne babrálja
Atombomba gombját.
Halálhörgés, siralom
Jobb, ha színházban van.
S főként ne veszítsük el,
Ami láthatatlan.*

*Adjon Isten békességet
Tanárnak, diáknak,
Legyen értéke a bérnek,
Pihenjen, ki fáradt.
Vágyjunk arra, ami van,
Merüljünk el abban,
Legyen legfőbb örömünk,
Ami láthatatlan.*

*Adjon Isten jobb időket,
Kegyelmet kalappal,
Ember embert ne nyuvasszon
Semmilyen alappal.
Legyünk Isten karja, lába,
Ég felettünk paplan,
Tört kenyérben áldjuk azt,
Aki láthatatlan.*

Lackfi János

A közösség

Az idei tanévben a Szent Anna-székesegyház bibliaóráinak témája: az Apostolok Cselekedetei, az egyház létrejötte és első lépései. Ezt most különösen aktuálissá teszi a lehangelő statisztikai adat, hogy a katolikus hívek száma a felére csökkent. Miért utasítják el sokan az egyházat, bár istenhívőnek vallják magukat?

A római katolikus egyházban 2021 és 2024 között zajló folyamat célkitűzése volt: „Egy szinodális egyházért, közösség, részvétel, küldetés”. A II. Vatikáni zsinat óta talán ez a legfontosabb egyházi esemény. A szinodalitás „az Egyházra, Isten népére jellemző sajátos *modus vivendi et operandi* (létezés és cselekvési mód), amely az Egyház mint *kommunio* (közösség) valóságát kinyilvánítja és valósággá teszi annak folyamatában, hogy az Egyház tagjai közösen járják útjukat” (A Nemzetközi Teológiai Bizottság dokumentuma, 2018).

Tehát különös jelentőséggel bír egy-egy fogalom, jelen esetben a közösség fogalmának a meghatározása. Jézus közösséget gyűjtött maga köré, velük akart lenni (vö. Mk 3,14). Milyen fájdalmasan, szemrehányóan mondta: „Még egy órát sem tudtok velem virrasztani” (Mt 26,40).

Amikor megkérdezték Jézust, melyik a legfőbb parancs a Törvényben, Ő így felelt: „Szeresd Uradat, Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes elmédből és minden erődből. A második, szeresd felebarátodat, mint saját magadat!” Ez a történelemben példátlan parancs az alapja minden közösségnek és vezérelve

bármilyen közös tevékenységnek. Szükségünk van egymásra, szükségünk van a felebarátra.

Van láthatatlan közösség, ilyen a szentek közössége, melyet a Jézus Krisztusban való hit hoz létre. Ezt tartalmazza az apostoli hitvallás is. Mi, katolikus és ortodox hívek hisszük a segítő közbenjárásukat! Nem választ el tőlük 2000 év. Ezt XVI. Benedek pápa így fogalmazta meg: „A keresztnév, ha valóban keresztény név, azt fejezi ki, hogy a megkeresztelt ember a Szentlélek erejéből újjászületett, a természetfeletti rendbe lépett, kapcsolatba került Istennel. A keresztségben kapott név a földi és az örök élet közötti kapcsolatot jelenti. Egy szent neve arra is utal, hogy Isten az új keresztényt is a Szentségre hívja druszájához hasonlóan” (Magyar Kurír, 2011).

A látható és emberi kezdeményezéssel létrejött csoportok veszélyt is hordoznak magukban. Az újonnan belépők sokszor önző, egyéni célok megvalósulását várják. Megfelelő vezető nélkül, sajnos, ezek a társas kapcsolatok lassan kifulladásra kerülnek. Előfordul, hogy az egyén megsértődik és az addig szeretett egyháza ellen fordul. A hiúság nagy motiváló erő, és sok olyan szekta van, ahol kifejezetten előny, ha ostromozza valaki a Katolikus Egyházat.

Jézus azt akarta, hogy a halála után együtt maradjanak a tanítványok. Az emmauszi úton hozzájuk szegődött, és ők felismerték a kenyértörésben. Még abban az órában útra keltek, s visszatértek Jeruzsálembe. Ott együtt találták a tizenegyet s társaikat.

Az egyik ökumenikus találkozáson hangzott el az alábbi történet: Jézus földi életét befejezve visszaérkezett a mennybe. Gábrriel odament hozzá és így beszélgettek:

Közeleg az emberfia

Tudom, hogy közeleg már a jó ember fia,
aki nem tőlem és nem tőled kap életet.
Néhány pásztornak, akik sohasem öltek
nyulat, nem hordoznak emberölő
szerszámot, megjelenik az angyal és
megjelenik a csillag és tele lesz dallal
a decemberi hegyoldal. Csak ránézünk a kisdedre
és tudni fogjuk, hogy Ő az.
Eljönnek az acéltrösztök fejedelmei,
a petróleumbányák frakkos császárai
s könnyel a szemükben letérdelnek elé.
Mert Ő lesz, akinek legtisztább kék a szeme,
legerősebb léssen a karja és szelíd arcáról ragyog
az örök építők acélos vidámsága.
Ő megmutatja minden vándornak az utat,

minden töprengőnek az igazságot, minden
haldoklónak az életet. Ő megmagyarázza
nekünk a gépek dalának igazi értelmét,
megmagyarázza és megáldja a fáradt költőt
legsajgóbb szavait és mosolyogni fog és kék
fehér galamb fog ülni a vállán kétfelől.
Ő nem ad országot nekünk, hanem otthont,
nem ad fegyvert, hanem kenyeret.
Ma még sírunk,
mert a mosolygás nem én vagyok.
Ma még sötét
van, mert nem jöttem világosságnak,
hanem hogy bizonyosságot tegyek a világosságról.
Már közeledik az éj, mely szüli a Hajnalt.
Eljön Ő, minden bizonnal eljön.

Dsida Jenő

– Mester, kegyetlenül megszenvedtél az emberekért odalenn, most már tudják, mennyire szereted őket és mit tettél értük?

– Ó nem, – mondta Jézus – még nem. Még csak maroknyi ember tud róla, de ők majd elmondják, és így majd mindenki hallani fog rólam.

– Ez elegendő lesz? – kérdezte Gábel.

– Én bízom bennük – felelte Jézus.

Nagyon szép történet, de hiányos. Jézus a földi élete során felkészítette a tanítványokat. Hatalmat adott nekik és nekik ajándékozta az átváltoztatás hatalmát.

Az Eucharisztia az „Egyház életének a sarkpontja” – írja J. Ratzinger *A keresztény hit* c. könyvében.

Érdekes elemezni az ajándékozás fogalmát is. A hétköznapiakban bele sem gondolunk, hogy az ajándékozás egy kétoldalú szerződés, amelyben az egyik fél valamely dolog tulajdonjogát átruházza egy másik személyre, azonban ez csak akkor következik be, ha a másik személy ezt el is fogadja. Az ajándékozás létrejöhet mind írásban, mind ráutaló magatartással. Lényeges elem, mivel kötelmi jogviszony élők között jöhet létre. Ellenkező esetben végintézkedésről lenne szó, ilyen a végrendelet, vagy halál esetére szóló ajándékozás.

Ha az ajándékozás elemeit összevetjük az Eucharisztia elemeivel, érdekes felfedezést tehetünk: Jézus az ajándékozó, egyenrangú félként az én elfogadó ige-nemre vár, nem egyetlen alkalommal, hanem minden egyes szentmisén, a jelenben.

Az Eucharisztia közösségét maga Jézus hívta össze és jelen van benne mindörökké. Ebben különbözik minden más közösségtől. Eucharisztia nélkül nincs Egyház, de Egyház nélkül sincs Eucharisztia. Ha valaki az áldozásnál az Oltáriszentséget magához veszi, akkor a legszorosabb személyes közösségbe kerül Jézussal.

Hány szent írta le misztikus élményét, hány rabnak segített ez a közösségtudat! II. Rákóczi Ferenc Rodostóban minden nap szentmisén vett részt, Boldog IV. Károly az Oltáriszentséget a betegágyánál tartotta.

Amikor az ember olyan állapotba kerül, hogy a betegágyán a szent ígék már nem jutnak el az értelméig, ez a Szentség akkor is a szívéig hatol és körülöleli.

Dr. Szabó Alexandra Olga

Babits Mihály:

Eucharisztia (részlet)

Az Úr nem ment el, itt maradt.

Őbelőle táplálkozunk.

Óh különös, szent, nagy titok!

Az Istent esszük, mint az őt

törzsek borzongó lagzikon

ették-itták királyaik

húsát-vérét, hogy óriás

halott királyok ereje

szállna mellükbe – de a mi

királyunk, Krisztus, nem halott!

A mi királyunk eleven!

A gyenge bárány nem totem.

Sandro Botticelli: Szent Jeromos utolsó áldozása (részlet)
1495. – Metropolitan Múzeum

A Megváltó születésének ünnepe

Krisztus születését külön ünneppel megülni csak a 3. században kezdték, akkor is április 19-én vagy május 20-án vagy november 18-án. A 3. század végén, bizonyára a Legyőzhetetlen Nap (Sol Invictus), a meghosszabbodó nappal ünnepét látta alkalmasnak az Egyház, hogy annak idejére helyezze a Világ Világosságának születési ünnepét. Így lett Krisztus születésének napja: december 25. A keleti egyház Vízkereszttel kapcsolta össze Krisztus születésének ünnepét, de már a IV. században átvette a nyugati ünnepet.

A katolikus egyházban a karácsonyt megelőzi a négyhetes adventi (Úrjövét) előkészítő időszak. Az utolsó hét legtöbbször megrövidül. Advent első vasárnapja az András naphoz (november 30.) legközelebb eső vasárnap, ami egyben az egyházi év kezdete is. Együttal az ószövetségi Megváltó-várás idejére emlékeztet. Alaphangja: a vágyakozás, a bűnbánat és az öröm. Uralkodó színe a viola. Hármass adventről szokás, s a liturgia mindháromról szól. Krisztus eljövételéről testben (múlt), kegyelemben (jelen) és dicsőségben (az ítéletkor: jövő).

Antalfy Katinka

Írunk, hogy olvassanak

A SAJTÓAPOSTOLOK XXI. TALÁLKOZÓJÁRÓL SZUBJEKTÍVEN

Ez év október 27. és 29. között zajlott a Sajtóapostolok huszonegyedik találkozója Budapesten, amelyen több év kihagyás után magam is részt vehettem. A Debreceni Katolikus Figyelő alcíme szerint: „A Szent Anna Főplébánia értesítője” című lap képviselőjeként dr. Krakomperger Zoltán plébános úr engedélyével, aki a lap felelős kiadója.

Kik a sajtóapostolok? Ők alkotják a Magyar Katolikus Újságírók Szövetségének (a MAKÚSZ-nak) egyik szekcióját. Vezetőjük Kuzmányi István, az Új Ember főszerkesztője és felelős kiadója. A sajtóapostolok Jézus Krisztus tanításának önzetlen, anyagi juttatást nem váró hirdetőiként közvetlenül vagy közvetett módon (a megírt téma kíváncsi szerinti) mindig a katolikus vallás és erkölcs talaján állva szólnak olvasóikhoz. Magát a szót: „sajtóapostol”, a néhai Kormos Gyula, volt miskolci atya alkotta, s íme, a kifejezés létjogosultságot nyert szókincsünkben.

Hogy ezt az apostolkodási formát tudatosítsák és erősítsék magukban és egymásban a sajtóapostolok, erre szolgálnak éves találkozóik, mint az idei októberi is. Október 27-én, azon a napon, amikor Ferenc pápa imnapot hirdetett a világ békéjéért, mi is eleget tudtunk tenni az imafelhívásnak, mert ekkor a Szent István Bazilikában lehettünk az esti szentmisén. Előtte idegenvezetői tájékoztatást kaptunk a bazilika csodálatos építészeti, szobrászati, festészeti, sőt zenetörténeti értékeiről. A templom zenetörténeti értékeire utalva az orgonáról mondottakra gondolok és arra az ismertetésre, amit az egyházzene védőszentjéről, Szent Ceciliáról mesélt idegenvezetőnk a neki szentelt oltár előtt. Minden szobor, oltárkép stb. nemcsak hitünkéről, hanem nemzeti történelmünkéről is mesél.

A templom bemutatásán kívül a bazilika kincstárát is megtekinthettük, benne a felbecsülhetetlen értékű szakrális tárgyait és az építés történetének makette-

ken megmutatott anyagát. Itt található Mindszenty József bíboros prímásunk hagyatékának leggazdagabb gyűjteménye is. Sajnos, az idő sürgetése miatt mind ezeket az értékeket csak futtában tekinthettük meg, mert idegenvezetőnk még a panoráma teraszt is meg akarta mutatni nekünk, ahol körbe járva fővárosunk teljes látképe elénk tárult. Egy jelentéktelen kis érdekesség: megtudtuk, hogy a lift, amit a különböző szintekre jutáskor a lépcsőzés elkerülésére használtunk, a hajdani kémény helyén működik.

Fővárosunk másik emblemikus templomát, a Mátyás-templom néven ismert Nagyboldogasszony-templomot is idegenvezető kalauzolásával nézhettük meg. Budapest I. kerületébe, a Szentháromság térre eljutni a Damjanich utcai D50 Hotel és Rendezvényközponttól, ahol szálláshelyünk volt, nem kevés időbe tellett, de megérte a fáradságot. A gyönyörű, napfényes időben özönlöttek a turisták a templom irányába, melynek Zsolnay-csempés teteje messziről csillogott felénk hívogatóan. Nem foglalkozhatunk részletesen a templom történetével, sem belső szépségének és értékeinek bemutatásával, csak a „Mária-csodát” említem meg: amikor török támadásra a templom egyik fala leomlott, a mögé rejtett Madonna-szobor épségben került elő. A látványtól a törökök úgy megijedtek, hogy elmenekültek a helyszínről. Így került vissza a templom és a Várnegyed egésze, jogosan, magyar kézre. Még csak annyit említünk meg, hogy a Szentháromság téri templom koronázó templom is, mert itt koronázták magyar királlyá (is) Ferenc József császárt Erzsébet királynő (Sissy) oldalán és Boldog IV. Károlyt Zita királynő oldalán. És – nem utolsó sorban – itt kötötte mindkét házasságát Mátyás királyunk.

A jeles templomok felkeresésén s a közös szentmiselátogatáson kívül miről szólt még a találkozó?

Értékes előadásokat hallgattunk. Ilyen volt a szom-

Lapzárta

Következő számunk 2024. február 14-én jelenik meg. Kérjük, hogy a megjelentetni kívánt cikkeket 2024. január 21-ig küldjék el az impresszumban megadott e-mail címek egyikére, vagy személyesen adják le a plébánián. A beküldött cikkek végén szerepeljen az írás szerzője. A mellékelt képeket mindig külön fájlban kérjük, nem a szövegbe ágyazva!

Hitéleti statisztikánk

2023. szeptember 1. – november 30-ig

Keresztelés	23 fő
Házasságkötés	12 pár
Temetés	25 fő

bat reggeli, a megértést és rögzítést kivetített ábrákkal és jól dokumentált, szemléletes vázlatokkal illusztráló prezentáció is, melynek címe: *A közösségi média mint lehetőség* volt. Őszinte kritikaként hangzott el, hogy az egyházi sajtó még mindig nem elég bátran, s nem mindig a megfelelő online felületen használja ki a közlési lehetőségeket. Legyünk nyitottak nézőink, hallgatóink (olvasóink) véleményére, kérdezzünk bátran, éljünk a lehetőségekhez mérten a humor eszközével, stb. – hangzottak a tanácsok.

A Magyar Katolikus Rádió műsorkészítési eljárásával magán a helyszínen ismerkedhettünk meg, ahol a főszerkesztő, Szikora József, aki a MAKÚSZ-nak is elnöke, tartott értékes előadást, hangsúlyozva egy katolikus rádió sajátos hivatását, ami nem zárja ki az elhangzó témák sokszínűségét. Amint az Egyháznak is megvan az álláspontja a legkonkrétabb anyagi valóság kérdéseitől a legelvontabb tudományos kérdésekig az élet minden területén, úgy ezekről egy katolikus rádióknak is lennie kell véleményének. S ez a Magyar Katolikus Rádióknak meg is van.

Sajnálom, hogy a vasárnapi (október 29-i) napon nem lehettem jelen Székács István olvasószerkesztő nyelvművelő előadásán és a záró megbeszélésen, csak hallottam az elhangzottak fontosságáról, hasznáról. Megragadott a Magyar Katolikus Rádió ars poeticának is érzett szellemes vallomása: „Azért szólunk, hogy minket hallgassanak, de nem azért, hogy hallgassanak.”

Szerénytelenség nélkül ismétlem ezt a Debreceni Katolikus Figyelő nevében is: „Írunk, hogy olvassanak”, de ne csak olvassanak, hanem cselekedjenek is. Kérem, cselekedjünk együtt mindannyian a katolikus keresztény hit ügyéért! Mert hiszem és vallom, hogy haladjon bár fénysebességgel napjainkban a technika, a papír (vagy valami más anyag-) alapú írásnak mindig meglesz a helye.

Köszönet Agonás Szonjának, a Magyar Kurír és az Új Ember vezető szerkesztőjének az ügyes szervezésért és a kitartásért, hogy minden programunknál jelen volt, és szinte anyai gondoskodással segített kisebb-nagyobb gondjaink megoldásában.

Bérces Mária Klára

Julio Menéndez – pexels.com

Orgonánk felújításáról

Az idén hangszerünk harmincéves. Liturgiánkat hangjával nemesebbé, szebbé teszi. Emellett számtalan koncerten gazdagított bennünket felejthetetlen élménnyel. Hangszerünkről a meghívott vendégművészeink mindig elismerően szóltak.

Orgonánkat folyamatosan karbantartjuk. 2006-ban végeztünk rajta egy átfogó karbantartást, amelynek során az orgonát portalanították, a megtisztított sípsorokat intonálták és hangolták. A közelmúltban továbbfejleszthettük a hangszeret, melynek eredményeül egy lenyűgöző, katedrális hangzást értünk el. Ebben az évben ismét egy átfogó, mindenre kiterjedő karbantartást kezdhettünk el. A 2006-os generálhoz képest néhány regiszternek, sípsornak a hangszín-korrektúráját is elvégzik a szakemberek.

Miről is van szó? A hangnak nemcsak alaphangja van, hanem felhangjai is. Ezek a kvintek, tercek stb. Az orgonában is találhatók felhangregiszterek úgymint kvint, terc és kevert hangszínek. A hangszínkorrektúra pillanatban épp a felhangregisztereknél vált szükségessé. Amikor a hangszer épült, ezeket a sípsorokat éles, szűrős színnel intonálták. Azért tették, mert úgy gondolták, így hitelesebben lehet barokk műveket előadni. Az azóta eltelt harminc évben ismereteink finomodtak. Azért ma már ezeket a sípsorokat puhábbra, lágyabbra intonálják. Ezzel elősegítik a különböző regiszterek keveredését. Így már nemcsak a koncerte-

ken válnak használhatóbbakká, hanem a liturgián is. Nemes hangjukkal jobban be tudnak illeszkedni a szertartás különböző pontjain; elsősorban a meditatív orgonajátékot segítik elő.

A másik regiszter egy vonós hangszín, a gamba. Ennek átalakításától azt reméljük, hogy a hangszín vonósabbá válik. A vonós hangszín felhangdús, meleg, és finoman tudja árnyalni, visszaadni a zenei történéseket.

A harmadik csoporthoz a kevert sípsorok tartoznak. Ezek a regiszterek több sípsorból állnak, mint például a mixturák, a zimbel és a scharf. Intonációjuknál kerüljük a túl éles, szűrős hangzást.

Az intonáció után következik az orgona sípjainak tisztára hangolása. Miután az orgona mechanikai, intonációs korrektúrája befejeződik és tisztára hangolják, a hangszeret kipróbáljuk. Az esetleges intonációs eltéréseket még finomítják. A munkálatokat az Apertum Kft. szakemberei, Kis Zoltán és Pour László végzik. Figyelmük mindenre kiterjedő, munkájuk precíz és osztályon felüli.

A fenn leírtakból is kiderül, hogy orgonánk megszépülve fogja szolgálni székesegyházunk zenei életét. Mindez azért valósulhatott meg, mert adományainkkal a kedves hívek is lehetővé tették ezt, amelyért köszönet illeti őket.

*Dobos Mihály
székesegyházi egyházzeneész*

Fotó: Thibaut Lassignardie - pexels.com

Ünnepekre készülődöm – anno dazumál

Minden évben már nyárutón, ősz elején kezdek készülődni az egyik legszebb, legvarázslatosabb ünnepre, a karácsonyra.

2012-ben az Advent mennyei hangulatát egy kicsit korábban, már édesanyám névnapján, Erzsébet-napon megidéztem, beköltöztettem az édes otthonba.

A „középső” szobában lévő nagyszal sarkát szoktam feldíszíteni, majd az idő haladtával a többi szobákat is mennybélivé varázsolom. Már hagyománya van, hiszen drága jó szeretteim életében is csináltuk. Az asztal díszítése most a szent tisztaság, a hófehér jegyében született meg. Ahogy teltek a hetek és egyre közelebb kerültem a Megváltó születéséhez, úgy alakítottam a tárgyak elhelyezését. Ilyenkor a szívem csordultig megtelik szeretettel és hálával, de ugyanakkor drágáim iránti hiányérzettel is. Minden angyalkában, szépben és jóban az én drága jó szeretteimet látom meg és idézem meg. Amit életem során tőlük láttam, azt próbálom meg én is tovább éltetni, tovább vinni a saját kis porszem-életemben; természetesen felsőbb, égi segítséggel.

Emlékszem, amikor Mikulás-napja körül mindig az elsők között vettük meg a 3 méteres, hatalmas nemes fenyőt. 2012. december 10-én, a -8 fokos hidegben, zimankóban, a havas úton én is elindultam, hogy fenyőfát vásárolok. Sajnos sikertelenül, pedig óriási területet bejártam. Nagyon elfáradtam. A belvárosban egyetlenegy fenyőfa sem volt fellelhető. Másnap újra felkerekedtem, ismételten nagy utat jártam be, míg végre mit ad a Jóisten, néhány gyönyörű tűlevelű látványát. Katinka, uccu neki, vegyél erőt odafentről és

megnyugodva cipeld az „édes terhet”, a csodás, illatos örökzöldet otthonra. Míg a járdán jöttem, 2 méterenként meg-megállva, Jézus kereszt-hordozása, a „Keresztút” ötlött az eszembe. Keresztvetések közepette, Atyám segítségével sikeresen hazaérkeztem. A fenyőt a kapualjban helyeztem el, és mindennap bespricceltem.

December 22-én, szombaton drága jó bátyám befaragta a fenyőt a talpába, behozta az utcai szobába, majd felrakta a két égősort és a boát. A csúcsdíszzel együtt éppen a plafonig ért. Gyönyörű, formás, dús, terjedelmes karácsonyfa díszelgett immár a szüleim szobájában.

Testvéremmel együtt megebédeltünk, ő hazament, én pedig szép nyugodtan délután kezdtem feldíszíteni a fát. Elkészültem vele, de a Jézuska 24-én délután jött el számomra. A másik utcai szobába kikészítettem a régi alumínium-csengőt, behúztam a két szoba közti ajtót. Egy kicsikét vártam, csengettem, majd benyitottam az ajtót. Jaj, Istenem, de gyönyörű és mennyi ajándék, mondtam. Könnybe lábadt a szemem, s elcsukló hangon elénekeltam a „Mennyből az angyal”-t, s hálát adtam mindenért.

Szívből vallom: a lélek békéjében, a békességben, az égi-földi harmóniában rejlik a szeretet-ünnepének, a karácsonynak a titka. Éppen akkor érkezik, mikor a világnak a legnagyobb szüksége van szeretetre, reményre, kedvességre.

Adassék meg karácsony szíve: a szeretet, karácsony öröme: a remény és karácsony szelleme: a béke!

Antalfy Katinka

Ünnepel a lelkem!

*Hólepte tájban,
szikrázó hópelyhek vígan táncolnak.
Szellő-susogásban,
angyalok halk kórusa zengi:
Meváltó született!*

*Kopognak.
Lelkem ajtaját kitárom,
a szívemet beragyogja a fény.
Karácsony gyermeki bája:
a Hit, a Remény, a Szeretet.
Meváltó születésének napján,
így ünnepel a lelkem !*

Antalfy Katinka

Rorate...

*Lábnyomok a hóban. Hajnali nyomok a friss havon.
Az út hová vezet? A Szent Anna-székesegyházba;
A rorate-misére, ahol esdekelve zeng az ének:
„Harmatozzatok, egek!”*

Antalfy Katinka

Hitéleti programok adventben a Szent Anna Főplébánián

December 1-től 15-ig tartó adventi adománygyűjtésre hív a városi Karitatív Testület összefogásban az önkormányzattal, a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegyével, a Hajdúdorogi Főegyházmegyével és a Tiszántúli Református Egyházkerülettel. Ezzel enyhítenek a nehéz helyzetű családok és idősek nélkülözésén. Külön köszönjük, ha az adományozás során cukor- vagy gluténmentes élelmiszert is helyeznek a szeretet-tasakba, amely leadható a sekrestyében vagy a plébániairodán.

- December 4-től hétköznapiokon 06.00 órától rorate-szentmise. Utána teázás az 5. teremben.
- December 7-én 17.00–20.00 óra között adventi filmes délután az Apolló mozi Soós Imre termében.
- December 9-én
09.00 órától szavalóverseny a Szent József Gimnáziumban
14.30-tól kézműves gyermekdélután és Mikulás-műsor a hittantermekben
17.30-kor ünnepélyes esti dicséret a Szent Anna-székesegyházban
- December 13-án 19.00 órától kezdődik a Szent József Kollégium diákjainak betlehemese és karácsonyi koncertje
- December 14-én kezdődik és kilenc napig tart a Szent Család-járás áhítat 07.45-től a Szent Anna-székesegyházban
- December 15-én 09.00 órától a Karitás karácsonyi csomagosztása
- December 16-án 19.00 órától adventi koncert
- December 21-én, 08.45-től lesz székesegyházunk karácsonyi nagytakarítása, betlehem- és karácsonyfa-állítás Templomunk ünnepi díszítéséből minél többen vegyünk ki részünket!
- December 23-án „EGY TÁNYÉR SZERETET” mottóval fiatal vállalkozók egy csoportja fog főzni rászorulóknak és hajléktalanoknak. Ehhez süteménnyel bárki hozzájárulhat, és a 13.00 órakor kezdődő ételosztásnál segíthet a Böszörményi úti Shell benzinkútnál. A sütemények leadhatók a 7. teremben 11.00 és 12.00 óra között.
- December 24-én 15.30-kor hittanos gyermekeink karácsonyi pásztorjátékot adnak elő templomunkban. Utána 16.00 órakor kezdődik Urunk születésének vigíliai (előesti) szentmiséje. 17.00 órától 23.00 óráig templomunk ZÁRVA LESZ. 23.00 órakor nyitjuk ki a székesegyházat, és kezdjük az éjféli szentmise kezdéséig tartó énekes-zenés áhítatot.

Fotó: Burkay Canatar – pexels.com